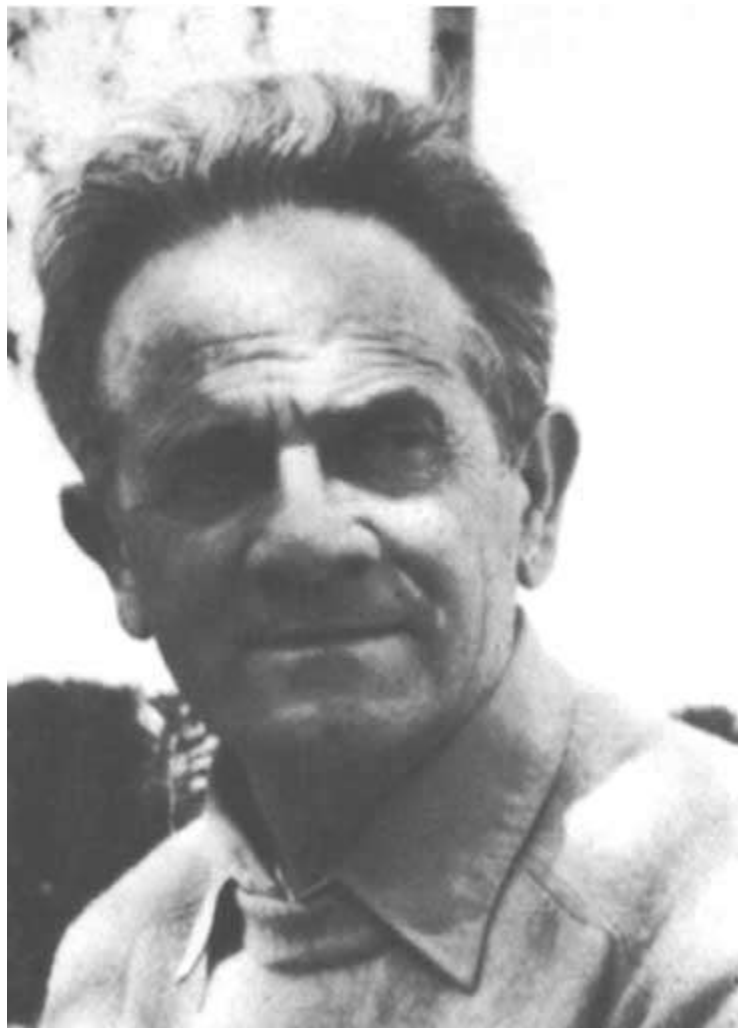

Ο José Peirats για την “επαναστατική” βία στην Ισπανία

Η αναρχική βία έχει μεγαλοποιηθεί αρκετά πριν, κατά τη διάρκεια και μετά την επανάσταση και τον εμφύλιο πόλεμο στην Ισπανία. Ο αγωνιστής της CNT και “επίσημος” ιστορικός της Επανάστασης του 1936 από την πλευρά της αναρχοσυνδικαλιστικής συνομοσπονδίας, José Peirats, ήταν κατηγορηματικά αντίθετος στην “επαναστατική” βία και τις λεηλασίες. Στην αρχή της επανάστασης, στις 19-20 Ιουλίου 1936, τα μέλη της ομάδας συγγένειας της οποίας ήταν μέλος και ο ίδιος συνέλαβαν μια ομάδα αρχαιοκάπηλων σε ένα σπίτι πλουσίων και ο ίδιος απειλήσει ότι θα τους τουφεκίσει.

Ο Peirats διακατεχόταν από έναν ισχυρό κώδικα δεοντολογίας, ο οποίος είχε ταυτόχρονα και την ιδεολογική του προέλευση που προερχόταν από ένα οικογενειακό περιβάλλον που αποτιμούσε τη λιτότητα. Όπως παραδέχθηκε ο ίδιος, «προώθησα, λοιπόν, τον σκοπό του να μην ντροπιάσω την οικογενειακή μου παράδοση, και ο σκοπός αυτός σίγουρα δεν ήταν η ληστεία. Οι αναρχοληστές (σ.σ. anarcoatracadores”) και οι αναρχοϋπουργοί (σ.σ. anarcoministros) με είχαν πάντα στην μπούκα”.

Ο Peirats κυριαρχείτο από έναν βαθύ ανθρωπισμό με βάση τον οποίο απέρριπτε τη βία που μεταμφιεζόταν “επαναστατική τρομοκρατία”: “οι πραγματικοί επαναστάτες σκοτώνουν (αν το κάνουν) νιώθοντας αηδία”. Νιώθοντας φρίκη για το ότι οι άνθρωποι διώκονταν απλώς επειδή είχαν συμμετάσχει μαζικά στον εμφύλιο πόλεμο, έκανε όλα όσα περνούσαν από το χέρι του για να αποτρέψει αυτές τις “βόλτες” (όπως τις έλεγε).

Σε ένα άλλο επίπεδο, όπως και άλλοι ριζοσπάστες αναρχικοί, απέρριπτε την τρομοκρατία η οποία θα μπορούσε να υπονομεύσει την επανάσταση. Για τον Peirats, η επανάσταση ήταν μια νέα αρχή που θα καθιστούσε τη βία σε γενικές γραμμές περιττή. Και αυτό είναι ό,τι διέβλεψε αμέσως μετά το πραξικόπημα, όταν ασχολήθηκε με την επανάληψη της τροφοδοσίας του ψωμιού. Ένας φούρναρης ο οποίος είχε μια μακρά ιστορία σύγκρουσης με την CNT, ήταν εμφανώς αναστατωμένος βλέποντας τον Peirats να καταφτάνει στον χώρο ργασίας του (σ.σ. obrador) με ένα τουφέκι που κρεμόταν από τον ώμο του. Ο Peirats τον καθησύχασε: «Μην έχεις αυτό το πρόσωπο. Δεν είμαι εδώ για να ρυθμίσω κάθε λογαριασμό. Είμαι εδώ για να σας βοηθήσουμε στην φουρνιά...”.

Μήνες αργότερα, στην Lleida, όπου ο Peirats εργαζόταν στην εφημερίδα "Acracia", βλέπουμε για άλλη μια φορά τον ανθρωπισμό του, με την αντίθεσή του στην τρομοκρατία και τη θανατική ποινή. Ένα παράδειγμα αυτού ήταν ένα κύριο άρθρο, που πιθανότατα γράφτηκε από τον Peirats, το οποίο δημοσιεύθηκε στις 12 Νοεμβρίου 1936, με τίτλο "Ποτέ ενάντια στον άνθρωπο», και όπου δήλωνε: "Βγαίνουμε σήμερα ζητώντας να σταματήσουμε τις λύπες του θανάτου, ως αντικοινωνικές και αντιανθρώπινες... Σήμερα βρισκόμαστε στην αυγή μιας δίκαιης κοινωνίας, θα πρέπει να θέσουμε τα θεμέλια αυτής της κοινωνίας με μια δίκαιη ηθική".

Αυτή η εκστρατεία γινόταν πέρα από τα γραπτά κείμενα. Η ομάδα Acracia διαδήλωνε ενάντια σε δύο δεξιούς που απειλούσαν το κτίριο όπου είχε επιταχθεί η εφημερίδα "Confeccionaban". Σύμφωνα με τον ελευθεριακό της Lleida Caesar Broto, υπήρξαν απειλές δολοφονίας εναντίον του Peirats. Ατάραχος παρά τον κίνδυνο που τον περιτριγύριζε, ο Peirats συνέχισε να καταγγέλει εκείνους «που συγχέουν την επανάσταση με το... κρεοπωλείο».

Παρά τις απειλές εναντίον του, η δημοτικότητά του σε τοπικό επίπεδο, καθώς και το γεγονός ότι ήταν έτοιμος όταν πήγαινε παντού με ένα πιστόλι των 9 mm, ήταν αρκετά να εξασφαλίσει την ασφάλειά του. Εν τω μεταξύ η Acracia συνέχισε τη γραμμή της υπεράσπισης "μιας νέας δομής για την ατομική και συλλογική ζωή", αλλά "χωρίς βία και χωρίς καταναγκασμό."

*Ελληνική μετάφραση "Ούτε Θεός-Ούτε Αφέντης".